

«Χαίρετε, Νικώμεν!»

Κι' ἐμεῖς ἀναφωνῶμεν.

Ζήτω τοῦ Κυριακίδη

- τοῦ καινούργιου Φειδιππίδη,
- Τὸν θαυμάζουνε οἱ φύλοι
- καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἥδη!
- “Οπου κι’ ἂν εἰν’ Ἑλληνισμός
- τρέλλα, χαρά, συναγερμός.
- Τὰ ἔπινίκεια γιορτάζει
- Καὶ μὲ παραληρήματα,
- γλεντάει καὶ φωνάζει . . .

Ο ΜΑΡΑΘΩΝΟΔΡΟΜΟΣ ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ

Γειά σου λεβέντη, ἀμλητή, τὸ κλέος τῆς Ἑλλάδος,
ποὺ ἐπιστρέφεις νικήτης στὸ “Αστυ τῆς Παλλάδος!”

‘Απεθεώθης Στυλιανέ, διὰ τὸν Μαραθώνειον,
θὰ μείνῃ τὸνομά σου, στὴν ἴστορία αἰώνιον!
Εἴσουν ἡ ἐκπροσώπησις ὅλων μας τῶν Ἑλλήνων,
μικρὸς τὸ δέμας καὶ λεπτός, μ' ἀπόγονος Ἐκείνων,
τῶν ἡμιθέων ἀθλητῶν, πάφισαν τὸνομά Τους
γιαὶ νὰ θαυμάζῃ ὁ ντουνιάς τὰ κατοφθώματά Τους!
‘Αδύνατος, λιπόσαρκος, ἥλθες ἀπ’ τὴν Ἀθήνα,
γιατὶ πολλὰ ὑπέφερες στῆς κατοχῆς τὴν πεῖνα.
Κι’ ὅμως ἀπέδειξες τρανά, ἔχεις ἀκράτητη ὁρμή,
κνήμες καὶ πόδια ἀτσάλινα, καὶ μπρούντζινο κορμί!

‘Ο Στέλιος . . . ὅχι μονάχα ἀντοχὴ ἀπέδειξε ἀρίστη,
ἀλλὰ καὶ πνεῦμα Ἑλληνικὸ σοφό μετεχειρίσθη!
Στήθος μὲ στῆθος, ἀκαμπτος, τὸν Κέλλυ διηγωνίσθη,
ώς τὰ εἰκοσιπέντε μύλια, καὶ ὕστερος ἔξαφανίσθη!
‘Ανέπτυξε ταχύτητα τόσο πολὺ μεγάλη,
ποὺ βάραγαν οἱ φτέρες του στ’ αὐτιὰ καὶ στὸ κεφάλι!
Σὰν τὸ ζαρκάδι ἐτρεχε, σὰν ἀετὸς πετοῦσε,
κι’ ὁ Κέλλυς πίσω του μακρού, μὲ πεῖσμα ἀγκομαχοῦσε!
Μυριάδες κόσμος ήτανε, στὸ δρόμο ποὺ περνοῦσε,
κι’ ὅλος τὸν ζητωκραύγαζε καὶ τὸν ἐπευφημοῦσε!
Μπράβο Γραικέ! γειά σου Γραικέ! ἐμπρός! καὶ πάλι γειά σου,
ὅλους τώρα τοὺς ἔγραφες στάρβυλα τὰ παληά σου!

Μόλις στὸ τέρμα ἔφθασε, κι’ ἔκοψε τὴν κορδέλλα,
τὸν σήκωσαν στὰ χέρια τους, ἀπὸ χαρὰ καὶ τρέλλα!
Τοῦ πρότειναν γιὰ ἐντριβὴ ὅπως κατὰ κανόνα,
ὅχι, τοὺς λέει, ὁ Στυλιανός, ἔχω κουράγιο ἀκόμα!
‘Ο Γάλλος ὁ πολυλογᾶς, μὲ ἀνοιχτὸ τὸ στόμα,
ρωτησε μόλις ἔφτασε, ζῆ ὁ Γραικός ἀκόμα;
Μάλιστα!... ζῆ καὶ νίκησε, καὶ ὅλους σας σᾶς γράφει,
μέσ’ τὰ παληὰ δευτέρογια του, σᾶς ἔβαλε στὸ ωάφι!
Γελῶντας τοῦ τὰ εἶπ’ αὐτά, τοῦ βούλωσε τὸ στόμα,
ἔνας ρεπόρτερ κεῖ κοντά, ποὺ θὰ γελᾷ ἀκόμα!

‘Ο δὲ Δημητρακόπουλος, ποὺ ἦτο ἐλλανοδίκης,
τὸ Στέλιο ἐστεφάνωσε, μὲ στέφανο τῆς νίκης!
Πρέπει δὲ κάτι νὰ σᾶς πῶ, καὶ κάτι νὰ προσθέσω,
καὶ τὸν Δημητρακόπουλον διὰ νὰ ἐπαινέσω.
Στὸ Βόστον τοῦ Ἑλληνισμοῦ, εἶναι τὸ μετεοῖζι,
τοὺς ἀθλητάς μας δέχεται καὶ τοὺς ὑποστηριζει.
“Ολ’ οἱ Δημητρακόπουλοι, ἀκούραστοι γυρίζουν,
γιὰ κάθε τι πατριωτικό, ξοδεύουν καὶ φροντίζουν.
‘Ο Στέλιος εἶχε σύνθημα «ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τᾶς»
καὶ πρὸς τὴν νίκην πότρεχε, σκέψις του ἦτο ἡ Ἑλλάς.

Τώρα ποθεῖ καὶ ἐνεργεῖ γιὰ δύο βοηθήματα:
στοὺς Ἑλληνάς μας ἀθλητάς, τροφάς καὶ ἔξαρτηματα.
Γι’ αὐτὸ τὰ Σωματεῖα μας, πρέπει νὰ ἐνεργήσουν
τὸ Στυλιανὸ ἀδελφικὰ νὰ ἴκανοποιήσουν.
Ἐπάλεψε μὲ ἔκατὸ ἀθλητικὰ λιοντάρια,
ἀλλά... τοὺς ἔδειξε ἡ Ἑλλάς πῶς βγάνει παλληκάρια.
Τοῦ εὐχομαι ἀνώτερα σκαλούνια νὰ πατήσῃ
καὶ τὸ παγκόσμιο ρεκόρ, κι’ αὐτὸ νὰ τὸ κερδίσῃ.
Εἶνε τῆς Κύπρου γέννημα, βλαστὸς δὲ τῆς Ἑλλάδος,
καὶ ἀνετράφη κι’ ἔδρασε στὸ “Αστυ τῆς Παλλάδος!!!”

‘Απριλίου 27, 1946

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ Γ. ΤΣΙΡΙΚΟΠΟΥΛΟΣ
(HARRY PRINCE)

‘Εθνικός Ποιητής (Άρκας)
Rex Hotel, 106 W. 47th St., New York City.